

Dumahîk : 17 ê...

û bi çekên giran ji serê gir berxwedaneke bê hêvî dikirin, ta ku, hûravêja Liyandirî ji germa çiriya.

Dema şev kete erdê, di navbera serşîv û yasîna de, leşkerê Haco êrîşek mezin bir ser Beyandûrê û bê rawestan, ta ku ketin serayê û agir berdanê. Ji qesrê êrîşek birin serê gir, biryargeha leşkerî û ew jî ket bin destên wan û çend zabit û nefer li wir jî hatin kuştin. Di vî şerî de, zirara frensiyan 9kuştî, 14 birîndar û yek winda bû. û leşkerên mayî bi serokatiya Yonan Morêl di bin agirbaranê de ,reviyan û xwe gihandin mala Ehmedê Ûsiv li gundê Sîha, û bi alîkariya wan ghiştin Hisiça.

Di wê şevê de em li ser serê girê Girêsiwêr bûn me temaşeyî agirê seraya Beyandûrê kir, û bi rojhilata roja dî re, ez digel çend feqehên hevalên xwe çûn Beyandûrê, da wê şewatê bi çavên xwe bibînin. Dema ghiştinê, hîn dûmana agir ber bi azmana ve hildikşiya jor û dormedorî qesrê û biryargeha serê gir, bi laşên kuştî yê leşkerên ifrensî dorpêçayî bû.

Ev bûyera giring û şer û kuştin çêdibûn, lê Yotman Robêto "**Rogan**" dûrî vê eniya şer bû. Ew bi sed leşkerê xwe yî siwar ve çûbû Eyndîwerê ,û li gor lihevhatina 1916 ya Sykes-picot sînor di navbera xwe û Tirkan de rast dikir. Gumanên wî ji van tiştan tune bû.

Di vegera xwe ya ber bi Beyandûrê ve, dema ghiştê wî diyarê rojhilatî Tirbespiyê -ku aniha jê re Diyarê Topê tê gotin- bi durbînoka xwe li Beynadûrê nêrî, lê çi bibîne?! Qesreke şewitî ku hîn dûman jê bilind dibe, ji nû ve bawer kir ku şuxul xirab e.

Ji nişka ve Rogan dît ku ew û leşkerê xwe bi çekdarên eşîran hatine dorpêçandin .(Ev eşîrên Kurd bûn û yek jê eşîreke erebên Cewala bû-Gotina nivîskar). Şer careke din di navbera wan de û bi rengekî dijiwartir

dest pê kir. Lê, çekdarên wan eşîran berê xwe ji gule û berikên hûravêjên leşkeran neguhertin, ta ku ketin nav hevûdu û di yek se'etê de leşkerê Rogan ji hev belav kirin. Rogan digel çend zabitên hevalê xwe û hejmarek ji leşkeran hat kuştin û çend leşker dîl ketin. Dîsa her kes vegeriya mala xwe, lê vê carê kar û barê bazdanê kirin. Ewan baş dizanî ku hikûmeta firensayê bi kîn û kerb e, heyfa leşkerên xwe li erdê nahêle.

Roja din xelkê welêt dest bi barkirinê kirin, berê koç û terş û talanan dan serxetê, riyên gundan wek rêçika mêrûwan ji ademîzadan û heywanan hatin dagirtin, hin ber bi jor ve diçûn û hin ber bi jêr ve dihatin. Ta bû çaxê danepêza, me dît ji nişka ve, gurên û nalîn bi azmên ket, ew jî dengê 34 balefirên cengî yê firensî bû, wek gêşê teyra di ser herêma Sinceqê Aşîta re çûn û hatin û welat bi çol, gund, ademîzad û heywanên wî ve bombebaran kirin..."

Li dawiyê, gurzek gul diyarî rewanê hemî pakrewanên welatê me Sûriyê dikim ,û her û her welat û welatîyên me azad û serfiraz bimînin.

Dumahîk : Hersal roja...

xwendin û nivîsandina bi zimanê dê , da ku em xwe nas bikin û xwe bi xelkê bidine nasîn .

Kêm zêde bi vî awî emê karibin li bîranîna salvegera roja rojnamevaniya Kurd û xwediyê wê Miqdad Midhet Bedirxan bibine xwedî û jê re dilsoz bin , weke çawa ji berî dora 70 ê salî li şamê , **Mîr Celadet** bi cerg û hinavan , bi ronîya çavan dibû berpirsiyar û xwediyê herdu kovarên hêja **Hawar û Ronahî** û birayê wî **Mîr Kamîran** li Beyrûtê dibû berpirsiyar û xwediyê herdu kovarên **Stêr û Roja Nû** . Em jî li Sûriyê , di vê dema me ya nû de , di vê serdema 21 an de - ku her diçe bandor û kartêkirinên rolên rastiyên globalîzmê di hemî warên jiyana kes û civakan de xurtir û berfirehtir dibin - dîsa jî emê karibin li ber xwe bidin , bixwînin û li zimanê xwe yê dê xwedî derkevin , da em nehêlin bête pişaftin , ji bîr bibe û bête wendakirin . Emê her û her camêrên zana weke Miqdad Midhet Bedirxan bi bîra xwe bînin û ev weşana **Newrozê** ya ku serûberê wê bi zimanê dê bidomînin û geş bikin .